

Fısıldayan Hasretin Mahur Bestesi

– s.-edip-yoru · 16 Mart 2009

Bir anlık sensizliğe senin hayalinle başlayayım diyerek,
Sevimli, seviyeli, samimi ve saygılı araboşluğa kayıverdi.
Gülen mehtabın yarınki geceye sarkmasını usulca severek,
Gökten bir yıldız seçti. Gözler gibi parlak, ışığını sarıverdi.
Eskimeyen güneşlerle yaşanmış düşleri derleyerek alıverdi.

Menekşe mordur,
Sevmesi zordur,
Bir sevildi mi,
Bırakması kordur.

Vuslatlar şafağı bekler; soylu özlemlere soylu anda,
Asil nokta konulsun diye. Dolunay teslim etsin,
Binlerce coşkunlaşmış koşumlu duyguyu tahtında.
Ve vuslatlar şafakta gelin olur cana deysin,
En tatlı yumuşakça hoşluğun taptaze tadında.

Menekşe hercai,
Gönlünde var biri,
Halini seviyor,
Sevmekte dipdiri.

Esmer tufanın gönül küpeştesine konduruverdiği,
Lilla toz zerrelerini üfledi, fırtınalarda kenetlenmiş yüreklerle...
Hava karardı karacak herkes telahta serinliğin çöküverdiği,
Akşam öncesinde iş çekişlerin delip geçtiği göğüslerle,
Ferahlananın hazzı geceye yayıldı, beyaz karanlıkla elele...

Menekşe de renk mavi,
Bağlılık tam ve kavi,
Perçem perçem aşk,
Yürekte pür alevi.

Aynalara bakmasını bilen ve hükmeden bir canın yansımışlığında,
Mutluluk dalgalanır, gönüllerde görkemlice gönenerek.

İki bin ona iki kala gece boyunca yolculukta altın tepsi dolunayla,
Sabahlar dar edilemez gönül genişliğiyle ışık atına binerek.
Aşk yorgunluğunun tatlı tılsımı, tüllenen ağrılara ilişiverir imrenerek.

Menekşe bingür özeldir,
Güzide sevgi güzlenir,
Anların ve yarınların,
Yüreği sevda bilenir.

Ben şiirleyim, senleyim ve kalbin terk edilemez yerinde,
Korkulan ama keyfatan bin masumlukta ısrardayım.
Çılgın yüreklerde zaman ötesi ışıltılarla minelenen menekşelerde,
Sen olsan da yanımda fısıldayan hasretin mahur beste,
Sana doğru kanatlanmış hislerim yakuttan berceste..

S. Edip Yörükoğlu